

VERZOEK OM SCHORSING C.Q. VOORLOPIGE VOORZIENING HANGENDE HET
ONDERZOEK INZAKE EEN BIJ DE AFDELING BESTUURSRECHTSpraak VAN DE
RAAD VAN STATE AANHANGIG GESCHIL C.Q. EEN BESLUIT WAARTEGEN EEN
BEROEPSCHRIFT IS INGEDIEND.

(artikel 28, lid 8 Wet op de Ruimtelijke Ordening)

Aan de Heer Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Amsterdam, 29 mei 1995

Hoogedelgestrenge Heer Voorzitter,

Namens de Vereniging tot behoud van de Graansilo, gevestigd te Amsterdam aan de Westerdoksdijk 51, te dezer zake domicilie kiezende te Amsterdam (1017 XS) bij ondergetekende, mr M.S.J. Supicic, advocaat en procureur, heb ik op 29 mei 1995 bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State beroep ingesteld tegen het besluit van Gedeputeerde Staten d.d. 28 februari 1995 (verzonden op 3 maart 1995), welk besluit op 18 april 1995 tot en met 29 mei 1995 ter inzage is neergelegd, houdende (gedeeltelijke) goedkeuring van het bestemmingsplan IJ-overs, zoals is vastgesteld bij besluit van de raad van de gemeente Amsterdam, d.d. 14 juli 1994, nr 522.

Een afschrift van die beschikking en van het beroepschrift wordt hierbij overgelegd.

De uitvoering van dit besluit brengt een onevenredig nadeel met zich in verhouding tot het door een onmiddellijke uitvoering van dat besluit te dienen belang, zulks om de navolgende redenen:

Indien de gemeente op basis van het besluit van Gedeputeerde Staten besluit tot verbouwing van het pand op basis van het Stedebouwkundig Programma van Eisen (SPvE) houdt dat in dat de huidige bewoners van de Graansilo spoedig dienen te ontruimen. Tevens zal de Graansilo op basis van het SPvE verbouwd worden. Dit brengt een onevenredig nadeel voor de Vereniging met zich mee, omdat zij zich op het standpunt stelt dat de gemeente niet op de juiste - legale- wijze tot vaststelling van het bestemmingsplan, c.q. het SPvE is gekomen. De Vereniging is van mening dat zij niet betrokken is geweest bij de tot standkoming van het bestemmingsplan c.q. de SPvE. De Vereniging is van mening dat allereerst een onderzoek door

de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verricht dient te worden, alvorens het besluit van Gedeputeerde Staten in werking kan treden.

De Vereniging stelt zich op de eerste plaats op het standpunt dat het gebied (de strekdam) waarop zich de graansilo bevindt -in tegenstelling tot het standpunt van de gemeente- wel nadere uitwerking behoeft. Voorts stelt de Vereniging zich op het standpunt dat er met betrekking tot de ontwikkeling van de SPvE geen uitvoerig maatschappelijk overleg heeft plaatsgevonden.

De graansilo is gelegen op de Strekdam. Dit gebied ligt, volgens besluit van de gemeente, in een niet nader uit te werken deel van het bestemmingsplan IJ-oevers.

De gemeente heeft uitdrukkelijk er voor gekozen om voor die gebieden waarvoor reeds een *Stedebouwkundig Programma van Eisen (SPvE)* door de Gemeenteraad is vastgesteld of waarvoor een dergelijk Programma al in een ver gevorderd stadium is, de daarin vastgelegde aspecten als zodanig in het bestemmingsplan op te nemen. Over een dergelijk Programma wordt en werd -aldus de gemeente- uitvoerig Maatschappelijk Overleg gevoerd, zodat het maken van een uitwerkingsplan voor een gebied waar al een SPvE voor wordt ontwikkeld overbodig is. De Vereniging stelt zich op het standpunt dat er juist geen uitvoerig Maatschappelijk Overleg heeft plaatsgevonden. Zij heeft zich door de jaren heen getracht, als eerste belanghebbende, met de lokale politiek met betrekking tot de bestemming van de graansilo getracht te bemoeien, doch is hierin niet serieus genomen. Namens de Vereniging verwijs ik uitdrukkelijk naar het gestelde in het beroepschrift.

Voorts is de Vereniging van mening dat de planvlek S2 -de strekdam met daarop de graansilo- het gebied waarop zich de graansilo bevindt (het S2 gebied) niet gedetailleerd is. Om die reden dient een uitwerkingsplan ontwikkeld te worden.

Tenslotte heeft de Vereniging reeds in haar zienswijze en bedenkingen aangegeven dat onduidelijk is wat in het SPvE verstaan dient te worden onder "Stedelijke Functies". In de voorschriften (artikel 7) staat omschreven wat hieronder verstaan dient te worden. Deze uitleg is echter dermate ruim, dat nagenoeg alles wat in een stedelijk gebied bestemd wordt, hieronder kan vallen. Aangezien ingevolge paragraaf 1.3 van de Toelichting vermeldt staat dat onder andere bestemmingen Stedelijke Functies geen nader uitwerking behoeven, zou dit als resultaat hebben dat de gemeente op oneigenlijke wijze onder haar uitwerkingsverplichting kan komen.

De gemeente en Gedeputeerde Staten hebben geen bevredigende antwoorden gegeven op de bedenkingen en zienswijze van de Vereniging, en de antwoorden die zij hebben gegeven zijn niet juist. Namens de vereniging verwijs ik nogmaals naar het gestelde in het beroepschrift.

Ik moge u namens de Vereniging verzoeken om het onderhavige besluit van Gedeputeerde Staten te schorsen c.q. een zodanige voorlopige voorziening te treffen dat dit onevenredig nadeel wordt voorkomen.

Het verschuldigde griffierecht zal op eerste verzoek worden overgemaakt.

Hoogachtend,
Uw dv.

M.S.J. Supićić

**BEROEP TEGEN EEN BESLUIT VAN GEDEPUTEERDE STATEN HOUDENDE
GOEDKEURING VAN EEN BESTEMMINGSPLAN**

(artikel 28, lid 7 Wet op de Ruimtelijke Ordening)

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

29 mei 1995, Amsterdam

Hoogedelgestreng College,

Door deze en derhalve tijdig moge ik mij, namens mijn cliënte "de Vereniging tot Behoud van de Graansilo", gevestigd te Amsterdam aan de Westerdoksdijk 51, te dezer zake woonplaats kiezende te Amsterdam (1017 XS) aan de Weteringschans 108 te kantore van ondertekende, mr M.S.J. Supicic, advocaat en procureur, tot u wenden terzake het besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland d.d. 28 februari 1995 (verzonden 3 maart 1995), nr 94-712851, welk besluit op 18 april 1995 tot en met 29 mei 1995 ter inzage is neergelegd, inhoudend (gedeeltelijke) goedkeuring van het bestemmingsplan IJ-oever, zoals dat is vastgesteld bij besluit van de raad van de gemeente Amsterdam, d.d. 14 juli 1994, nr 522.

// Zowel tegen het ontwerp-bestemmingsplan, als tegen het besluit van de gemeenteraad tot vaststelling van het plan heeft cliënte zienswijzen en bedenkingen (bezwaarschrift en beroepschrift) ingediend, bij respectievelijk de Gemeenteraad van Amsterdam en Gedeputeerde Staten van Noord-Holland. Namens cliënte leg ik hierbij afschriften van deze geschriften over, alsmede van het besluit van Gedeputeerde Staten, waarvan beroep.

Bij hun besluit hebben Gedeputeerde Staten voornoemd de bedenkingen die cliënte bij hen had ingebracht niet gehonoreerd, zodat ik thans namens cliënte tegen hun besluit beroep instel en zulks op de navolgende gronden:

Korte voorgeschiedenis

Op 27 mei 1989 heeft de "Vereniging tot Behoud van de Graansilo", hierna ook wel te noemen "de Vereniging", het monumentale graansilocomplex gelegen aan de Westerdoksdijk 51 te Amsterdam, "Graansilo Korthals Altes" in bezit genomen. Dit pand stond gedurende vele jaren leeg en raakte in verval. De gemeente Amsterdam had plannen tot sloop met betrekking tot dit pand. De gemeente Amsterdam wilde op de plaats van de graansilo een verkeerstunnel bouwen. Het doel van deze actie was het voorkomen

van de sloop en aan het pand en gebied een eigentijdse invulling geven.

Door de vereniging is op 8 juni 1989 een aanvraag ingediend bij het Ministerie van WVC voor het verkrijgen de status rijksmonument, welke status op 13 mei 1992 is verleend.

In de tussentijd hebben de bewoners van de graansilo het pand van verder verval gered, verbouwd en bewoonbaar gemaakt, met welke verbouwingen de bewoners ook thans nog doende zijn.

Momenteel wordt het pand door circa 50-60 personen bewoond en zijn velen van de huidige bewoners aldaar eveneens werkzaam. De huidige gemeenschap is een woon-werkgemeenschap. De werkzaamheden variëren van artistieke, technische en ambachtelijke werkzaamheden. In de graansilo zijn onder meer een restaurant, een cafe, een bakkerij, diverse galeries, diverse werkplaatsen en studio's gevestigd.

Veelvuldig worden exposities, concerten en manifestaties georganiseerd. Uitgangspunt is een sociale woon-werkgemeenschap, waarbij de bewoners door samen bouwen, samen wonen en samen werken ruimte creëren voor een uitwisseling van ideeën, cultuur, diverse producten en diensten tussen bewoners, medewerkers, bezoekers en de buurt. De doelstelling is ontwikkeling van het pand door beheer, uitgaande van de bestaande situatie met de huidige bewoners, waarbij gestreefd wordt naar:

- een bij aanvang lage huur en laag investeringsniveau, die beide langzaam stijgen;
- een casco-oplevering, zodat waardevermeerdering door zelfwerkzaamheid mogelijk is;
- het voorkomen van (tijdelijke) ontruiming.

Deze doelstellingen tracht de Vereniging te realiseren, in eerste instantie in samenwerking met KWOBEO (Stichting Kollektieve woonvormen en Buurteconomische Ontwikkeling) en daarna in samenwerking met de Woningbouwvereniging Het Oosten, het woningbedrijf Amsterdam en het Podium Werken aan het IJ. Op deze wijze wenst de Vereniging deel te nemen aan de ontwikkeling van het gebied, tezamen met de gemeente.

De Vereniging heeft door de jaren heen getracht, als eerste belanghebbende, zich met de lokale politiek met betrekking tot de bestemming van de graansilo te bemoeien.

De graansilo is gelegen op de Stredam. Dit gebied ligt, volgens besluit van de gemeente, in een niet nader uit te werken deel van het bestemmingsplan IJ-oever. Hiertegen heeft de Vereniging ernstig bezwaar gemaakt, door bij de gemeente haar zienswijze en bij Gedeputeerde Staten haar bedenkingen in de vorm van een bezwaar- en beroepschrift in te dienen. De Vereniging stelt zich op het standpunt dat ook de strekdam nadere uitwerking behoeft.

De gemeente heeft echter uitdrukkelijk er voor gekozen om voor die gebieden waarvoor reeds een *Stedebouwkundig Programma van Eisen (SPvE)* (welk SPvE als bijlage A hierbij overgelegd wordt) door de Gemeenteraad is vastgesteld of waarvoor een dergelijk Programma al in een ver gevorderd stadium is, de daarin vastgelegde aspecten als zodanig in het bestemmingsplan op te nemen.

Over een dergelijk Programma wordt en werd -aldus de gemeente- uitvoerig Maatschappelijk Overleg gevoerd, zodat het maken van een uitwerkingsplan voor een gebied waar al een SPvE voor wordt ontwikkeld overbodig is.

De gemeente laat na haar standpunt nader te motiveren, hoewel hierom herhaaldelijk is verzocht door de Vereniging -niet in de laatste plaats door middel van de door haar ingediende zienswijze

en bedenkingen- hetgeen in strijd is met het motiveringsbeginsel. Namens de Vereniging verwijs ik uitdrukkelijk naar het bezwaarschrift en het beroepschrift en acht de inhoud hiervan hierbij integraal ingelast.

Het antwoord van de gemeente is niet bevredigend, doch bovendien pertinent niet juist. De Vereniging betwist uitdrukkelijk dat er uitvoerig Maatschappelijk Overleg met betrekking tot het SPvE is gevoerd, althans de Vereniging betwist dat zij als belanghebbende daaraan heeft deelgenomen, deel kunnen nemen en thans nog deelneemt. De Vereniging stelt zich op het standpunt dat zij door de gemeente niet als serieuze gesprekspartner bij de ontwikkeling van het onderhavige gebied is betrokken.

Vanuit de gemeente is de Stichting Federatie Buurt Ontwikkelingsmaatschappijen, hierna ook wel te noemen: "de BOM" opgericht. De BOM heeft als doel: het ontwikkelen -in samenwerking met buurtorganisaties, de overheid en het bedrijfsleven van buurtgebonden sociale projecten. Deze projecten dienen gericht te zijn het voorzieningenniveau, het woon- en leefklimaat en de werkgelegenheid in een buurt in stand te houden, danwel te verbeteren.

De BOM heeft een haalbaarheidsonderzoek gedaan naar het behoud van de Graansilo. Bij dit haalbaarheidsonderzoek is de Vereniging niet betrokken geweest. De resultaten van het onderzoek zijn gepresenteerd aan de gemeente en op basis van deze resultaten is het SPvE vastgesteld. De BOM (in nauwe samenhang met de gemeente) zou primair vanuit maatschappelijke belangen in het graansiloproject participeren.

De BOM heeft echter het onderzoek niet verricht in samenwerking met de Vereniging. Van meet af aan is er geen overleg door de BOM met de Vereniging gevoerd en van meet af aan hebben de belangen/doelstellingen van de BOM en de Vereniging ver uit elkaar gelegen.

De Vereniging heeft veeleer als doel dat de graansilo verbouwd wordt in die zin dat er ruimte is voor gesubsidieerde woon-en werkruimten, terwijl de BOM dit doel niet nastreeft. Voor sociale woningbouw is volgens de BOM in zeer beperkte mate ruimte (30%). De BOM stelt zich op het standpunt dat de huidige bewoners aldaar kunnen blijven wonen/werken, doch zodra met de verbouwing van de graansilo begonnen wordt, dienen de huidige bewoners te ontruimen. Van samenwerking tussen de BOM en de buurt (i.c. onder meer de Vereniging) is derhalve geen sprake. De gemeente kan zich om deze reden dan ook niet verschuilen achter het breed maatschappelijk overleg dat gevoerd zou zijn.

Uit een krantenbericht van 23 september 1992 (Amsterdams Stadblad), waarvan een copie als productie 1 overgelegd zal worden blijkt dat de BOM het bestaan van de Vereniging niet serieus neemt en zelfs zeer direct het bestaan van de Vereniging ontkent. Er wordt gesproken van een leegstaand pand, hetgeen "doodzonde" is. Dit is in strijd met de werkelijkheid. Immers, de Vereniging zelf heeft de graansilo van zijn ondergang gered en bewoont dit monumentale pand. Uit een brief van 17 september 1992 van de BOM aan de Vereniging blijkt dat zowel de BOM als de Vereniging een eigen haalbaarheidsonderzoek zouden verrichten, (prod.2) overgelegd zal worden. Van samenwerking danwel breed maatschappelijk overleg is geen sprake. In december 1992 heeft de Vereniging haar haalbaarheidsonderzoek aan de gemeente gepresenteerd. Uit een brief (prod.3) van de gemeente d.d. 4 oktober 1993 aan de Vereniging

blijkt dat de gemeente de planvorming m 6 -om onduidelijke en niet nader gemotiveerde redenen- tot het behoud en.

verbouwing van de graansilo in een hand wenst te houden en slechts met een initiatiefgroep het overleg over de silo's wenst voort te zetten. Om onduidelijke en niet nader gemotiveerde redenen geeft de gemeente daarbij de voorkeur aan het plan van de BOM. Naar de mening van de Vereniging handelt de gemeente hiermee eveneens in strijd met de redelijkheid en billijkheid. Immers, de Vereniging bewoont sedert ruim 6 jaar de graansilo en vol enthousiasme hebben de bewoners zich gestort op het leefbaar maken van de graansilo. Zij hebben ideeën ontwikkeld met betrekking tot het gebruik van de graansilo. Het heeft er de schijn van dat deze ideeën overgenomen worden door de gemeente, doch dat de huidige bewoners -na 6 jaar gedoogbeleid door de gemeente- zonder pardon uit de graansilo gezet worden.

Voorts is de Vereniging van mening dat de planvlek S2 -de strekdam met daarop de graansilo- het gebied waarop zich de graansilo bevindt (het S2 gebied) niet gedetailleerd is. Om die reden heeft de gemeente de plicht een uitwerkingsplan voor het onderhavige gebied te ontwikkelen.

Tenslotte heeft de Vereniging reeds in haar zienswijze en bedenkingen aangegeven dat onduidelijk is wat in het SPvE verstaan dient te worden onder "Stedelijke Functies". In de voorschriften (artikel 7) staat omschreven wat hieronder verstaan dient te worden. Deze uitleg is echter dermate ruim, dat nagenoeg alles wat in een stedelijk gebied bestemd wordt, hieronder kan vallen. Paragraaf 1.3 van de Toelichting vermeldt dat onder andere bestemmingen Stedelijke Functies geen nader uitwerking behoeven. Dit heeft als resultaat dat de gemeente het voor zich zelf mogelijk maakt om op oneigenlijke wijze onder haar uitwerkingsverplichting te komen, hetgeen in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur is.

Ik moge u verzoeken om onder gegrondverklaring van mijn beroep, alsnog uw goedkeuring te onthouden aan het bestemmingsplan IJ-oevers, althans aan dat deel waarvan namens de Vereniging beroep is ingesteld, althans te beslissen dat de gemeente het gebied Silodam/Strekdam in een nog nader uit te werken bestemmingsplan dient op te nemen, althans een zodanige beslissing te nemen dat tegemoet gekomen wordt aan dit beroep dat de Vereniging heeft gemaakt.

Tevens zal een verzoek om voorlopige voorziening c.q. schorsing, gelijktijdig met dit beroepschrift worden ingediend, teneinde te voorkomen dat het besluit van Gedeputeerde Staten niet in werking zal treden voordat op het verzoek is beslist.

Het verschuldigde griffierecht zal op eerste verzoek worden overgemaakt.

Hoogachtend,
Uw dv.

M.S.J. Supićić

Raad van State te 's-Gravenhage
Zittingsdatum: 24 oktober 1995 te 10.00 uur

MONDELINGE BEHANDELING INZAKE HET VERZOEK TOT SCHORSING C.Q.
VOORLOPIGE VOORZIENING

Hoogedelgestreng College,

Namens mijn cliënte, "de Vereniging tot Behoud van de Graansilo", te Amsterdam heb ik op 29 mei jl. zowel beroep aangetekend tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland d.d. 28 februari 1995, inhoudend (gedeeltelijke) goedkeuring van het bestemmingsplan IJ-oevers, zoals dat is vastgesteld bij besluit van de raad van de gemeente Amsterdam, d.d. 14 juli 1994, nr 522, als verzocht om een voorlopige voorziening.

De uitvoering van dit besluit brengt een onevenredig nadeel met zich in verhouding tot het door een onmiddellijke uitvoering van dat besluit te dienen belang, zulks om de navolgende redenen:

Indien de gemeente op basis van het besluit van Gedeputeerde Staten besluit tot verbouwing van het pand op basis van het Stedebouwkundig Programma van Eisen (SPvE) houdt dat in dat de huidige bewoners van de Graansilo spoedig dienen te ontruimen. Tevens zal de Graansilo op basis van het SPvE verbouwd worden.

De gemeente is niet op de juiste -legale- wijze tot vaststelling van het bestemmingsplan, c.q. het SPvE is gekomen, nl. de Vereniging is niet betrokken geweest bij de tot standkoming van het bestemmingsplan c.q. het SPvE, hetgeen volgens het bestemmingsplan verplicht is. De gemeente dient zich te houden aan de eigen wetten en richtlijnen.

De Vereniging is van mening dat allereerst een onderzoek door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verricht dient te worden, alvorens het besluit van Gedeputeerde Staten in werking kan treden.

In het beroepschrift voor de bodemprocedure ten deze is de onstaangeschiedenis van de vereniging tot behoud van de graansilo al uiteengezet.

Hier wil ik enkele punten uitdiepen.

Op 27 mei 1989 heeft de "Vereniging tot Behoud van de Graansilo", hierna ook wel te noemen "de Vereniging", het monumentale graansilocomplex gelegen aan de Westerdoksdijk 51 te Amsterdam,

"Graansilo Korthals Altes" in bezit genomen. Dit pand stond gedurende vele jaren leeg en raakte in verval. De gemeente Amsterdam had plannen tot sloop met betrekking tot dit pand. De gemeente Amsterdam wilde op de plaats van de graansilo een verkeerstunnel bouwen.

Het doel van de actie door de vereniging was het voorkomen van de sloop en aan het pand en gebied een eigentijdse invulling geven. Door de acties van de vereniging is dus de sloop van dit monumentale pand voorkomen. Indien de vereniging niet op de bres was gesprongen had dit pand naar alle waarschijnlijkheid niet eens meer bestaan.

Vanaf het moment dat het pand beheerd is door de vereniging, hebben de bewoners en gebruikers van de graansilo het pand van verder verval gered, verbouwd en bewoonbaar gemaakt. Ook nu nog zijn de bewoners en gebruikers daar hard mee bezig.

Momenteel wordt het pand door circa 50-60 personen bewoond en daarnaast door honderden personen gebruikt. Velen van de huidige bewoners zijn aldaar werkzaam. De huidige gemeenschap is een bloeiende woon-werkgemeenschap, in cultureel-economische zin. Door de bewoners wordt op zowel artistiek, technisch als ambachtelijk terrein gewerkt en gehandeld, waarbij de kleinschaligheid en het startende ondernemerschap een wezenlijk onderdeel zijn. In de graansilo zijn onder meer een restaurant, een cafe, een bakkerij, diverse galeries, diverse werkplaatsen en studio's gevestigd. Veelvuldig worden exposities, concerten en manifestaties georganiseerd.

Hieraan is grote behoefte in Amsterdam, zoals is gebleken uit de vele duizenden bezoekers die de graansilo hebben bezocht en nog steeds bezoeken. Het complex in de huidige opzet heeft niet alleen nationale, maar ook internationale uitstraling. Dit is zonder meer uniek te noemen in Nederland!

Uitgangspunt is een sociale woon-werkgemeenschap, waarbij de bewoners door samen bouwen, samen wonen en samen werken ruimte creëren voor een uitwisseling van ideeën, cultuur, diverse producten en diensten tussen bewoners, medewerkers, bezoekers en de buurt. De doelstelling is ontwikkeling van het pand door beheer, uitgaande van de bestaande situatie met de huidige bewoners, waarbij gestreefd wordt naar:

- het voorzien in ruimte en gelegenheid teneinde een natuurlijke en wezenlijke bijdrage te leveren aan het bevorderen van innovatieve werkgelegenheid in cultureel-economische zin voor jonge mensen die de maatschappelijke en economische problemen op een vrije, eigenzinnige en verantwoorde wijze willen beantwoorden;
- een bij aanvang lage huur en laag investeringsniveau, die beide langzaam stijgen;
- een casco-oplevering, zodat waardevermeerdering door zelfwerkzaamheid mogelijk is;
- het voorkomen van (tijdelijke) ontruiming.

Deze doelstellingen heeft de vereniging getracht te realiseren, in samenwerking met diverse organisaties.

In eerste instantie heeft de vereniging samengewerkt met KWOBEO (Stichting Kollektieve woonvormen en Buurteconomische Ontwikkeling), waarbij diverse denkbeelden ontwikkeld zijn met betrekking tot de verbouwing en bewoning van de graansilo. Nadien heeft de vereniging in samenwerking met de Woningbouwvereniging Het Oosten, het Woningbedrijf Amsterdam en het Podium Werken aan het IJ, deze denkbeelden verder ontwikkeld. Uit genoemde samenwerkingsverbanden zijn plannen en haalbaarheidsonderzoeken ontwikkeld, die gepresenteerd zijn aan de gemeente, met de bedoeling dat de vereniging als belanghebbende in de planvorming en de ontwikkeling van het gebied, waarop de graansilo zich bevindt, alsmede van het gebouw van de graansilo zelf, invloed uit kon oefenen.

De gemeente heeft echter blijk gegeven van desinteresse voor de vereniging en haar stelselmatig genegeerd. Gedeputeerde Staten heeft de handelwijze van de gemeente, goedgekeurd en is, net als de gemeente voorbij gegaan aan de bezwaren van de vereniging.

De gemeente heeft gesteld dat het onderhavige gebied (de strekdam) waarop zich de graansilo bevindt geen nadere uitwerking behoeft. Op het moment dat het bestemmingsplan aangenomen werd in juli 1994 was er echter geen sprake van detaillering. Pas na het aannemen van het bestemmingsplan is het gebied nader uitgewerkt. Voorts stelt de Vereniging zich op het standpunt dat er met betrekking tot de vaststelling en de ontwikkeling van het SPvE geen uitvoerig maatschappelijk overleg heeft plaatsgevonden. Hierna kom ik hierop terug.

De graansilo is gelegen op de Strekdam. Dit gebied ligt, volgens besluit van de gemeente, in een niet nader uit te werken deel van het bestemmingsplan IJ-oevers.

De gemeente heeft uitdrukkelijk er voor gekozen om voor die gebieden waarvoor reeds een *Stedebouwkundig Programma van Eisen (SPvE)* door de Gemeenteraad is vastgesteld of waarvoor een dergelijk Programma al in een ver gevorderd stadium is, de daarin vastgelegde aspecten als zodanig in het bestemmingsplan op te nemen.

Dit zou juist kunnen zijn, indien het SPvE ontwikkeld en vastgesteld is, zoals verplicht is, in **samenwerking met de belanghebbenden.**

Het SPvE is echter niet met belanghebbenden uitgewerkt. Dit blijkt wel uit het feit dat het SPvE pas openbaar is gemaakt -een paar dagen voordat het bestemmingsplan aangenomen is (op 14 juli 1994). De vereniging heeft herhaaldelijk verzocht om openbaarmaking van het SPvE en inspraak bij de ontwikkeling hiervan, laatstelijk nog bij brief van 4 juli 1994 (productie A). Aan deze verzoeken heeft de gemeente geen gehoor gegeven, waardoor zij gehandeld heeft in strijd met een van de grondbeginselen: Openbaarheid van bestuur.

Het SPvE dient ontwikkeld en vastgesteld te worden met belanghebbenden. Daarnaast dient **maatschappelijk overleg** plaats te vinden.

Er wordt absoluut geen uitvoerig maatschappelijk overleg gevoerd, althans het overleg vindt niet plaats met de vereniging. De vereniging is van mening dat zij niet serieus genomen wordt en dat de gemeente de vestiging van de vereniging gedurende vanaf mei 1989

(bijna 7 jaar) in de graansilo slechts heeft geduld -wellicht om ingewikkelde discussies te voorkomen ?- totdat project-ontwikkelaars hun plannen voltooid hadden en met de verbouwing c.q. sloop van het pand konden beginnen.

Stelselmatig is de vereniging genegeerd door de gemeente. Zo zijn in 1992 en 1993 door verschillende bureau's, waaronder het projectbureau De Realiteit en uiteraard door de vereniging zelf haalbaarheidsonderzoeken met betrekking tot de verbouw van de graansilo ingediend. Uit deze onderzoeken diende aangetoond te worden in hoeverre de verbouw van het pand realistisch zou zijn.

Medio 1993 heeft de gemeente overwogen dat het plan van de Realiteit voorkeur verdiende, zonder dat deze beslissing gemotiveerd is door de gemeente.

In november 1993 meldde zich als geïnteresseerde financier "Rabo-Vastgoed". Er werd een samenwerkingsovereenkomst opgesteld, waarbij tussen de intiatiefnemers Rabo Vastgoed, de BOM, en Y Grain en de gemeente de relatie geregeld zou worden. De BOM is de eerste concessiehouder van het plan van de Realiteit, Y-Grain is de risicodragers in de voorbereidingsfase en project-ontwikkelaar en Rabo Vastgoed financier en (mede)projectontwikkelaar. De gemeente stelde zich in die tijd wel op het standpunt (formeel) dat met de buurt overleg gepleegd diende te worden met betrekking tot de ontwikkeling van de plannen voor de verbouw van de graansilo. Deze door de gemeente toegeworpen handschoen, trok de vereniging wederom onmiddellijk aan, door in samenwerking met woningbouwvereniging Het Oosten, woningbouwvereniging Amsterdam en het Podium de gemeente te benaderen, waarbij een visie met betrekking tot sociale woningbouw is gepresenteerd.

In september 1994 heeft Het Oosten een nieuw haalbaarheidsonderzoek ingediend, gevolgd door een analyse voor het gebruik van de Silo (productie B). In dit nieuwe haalbaarheidsonderzoek wordt voorgesteld om bij de verdere planontwikkeling de ideeën van de gebruikers verder te betrekken.

De gemeente ging echter niet in op de voorstellen. Zij vormde zich überhaupt geen mening, doch vroeg om aanvullingen, die verstrekt werden door de vereniging (Het Oosten), in de vorm van een presentatie maart/april 1995, een aanvulling april 1995 en nog een aanvulling in juni 1995 (productie C). De gemeente schoof haar beslissing voor haar uit, daarbij de vereniging aan het lijntje houdende.

In maart 1995 heeft de gemeente plots melding gemaakt van het feit dat er nog een geïnteresseerde kandidaat was voor het opdrachtgeverschap voor de sociale woningbouw (zie brief 30 maart 1995 aan alle leden van het maatschappelijk overleg Houthavengebied, productie D): De keuze voor een opdrachtgever voor de sociale woningbouw in het graansilo-project is nog niet gemaakt. De kandidaat- opdrachtgevers zullen nog schriftelijk op een aantal vragen moeten reageren, wil deze keuze definitief gemaakt worden. Een presentatie van hun voorstellen aan de buurt bleek tot onze spijt voor de woningbouwverenigingen zeer moeilijk in de procedure in te passen.

Mr M. S. J. Supičić
advocaat en procureur

Deze andere kandidaat bleek woningbouwvereniging "De Principaal" te zijn. Uit een brief van 30 maart 1995 (productie E) van de gemeente aan de Principaal blijkt dat de gemeente de Principaal voor het eerst uitnodigt op schrift te stellen wat de plannen van de Principaal zijn met betrekking tot de verbouwing van de graansilo. Waarom de Realiteit niet meer in het spel is, weet niemand.

De Principaal geeft gevolg aan deze uitnodiging op 22 juni 1995 (productie F). Het plan is gevat in 3 pagina's.

Op 5 september 1995 heeft Het Oosten tenslotte het verlossende woord verkregen: voorkeur wordt gegeven aan samenwerking met de Principaal. Wederom wordt niet gemotiveerd waarom de voorkeur gegeven wordt aan de Principaal (Productie G).

Hoewel ik mij er terdege van bewust ben dat enkele van de feiten die ik heb omschreven hebben plaats gevonden, ná het indienen van dit verzoekschrift, wil ik deze feiten niet onvermeld laten, omdat het aangeeft dat de gemeente de vereniging (danwel in samenwerking met Het Oosten) negeert. Dit is in strijd met de publieke functie die de gemeente heeft. De vereniging heeft het ernstige vermoeden dat de gemeente de vereniging aan het lijntje heeft gehouden, terwijl zij altijd al heeft geweten dat zij niet met de vereniging in zee wilde gaan. Dit is een handelwijze die van een publiek orgaan niet getolereerd kan worden. Een publiek orgaan dient volgens beginselen als inspraak, openbaarheid van bestuur, redelijkheid en billijkheid, inzage en begrip voor besluitvorming te werk te gaan.

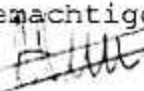
Ook de buurt, vertegenwoordigd door de Stichting wijkopbouworgaan Spaarndammer- en Zeeheldenbuurt is van mening dat de vereniging (althans het Oosten) niet serieus genomen wordt. Ik verwijs daartoe naar de als productie H overgelegde brief van bedoelde stichting.

In de bedenkingen en zienswijzen ingediend door de vereniging heeft de vereniging diverse vragen opgeworpen. Deze zijn niet beantwoord en niet nader uitgewerkt door de gemeente en ook niet door Gedeputeerde Staten.

Op grond van het bovenstaande had Gedeputeerde Staten niet tot haar beslissing kunnen komen.

Ik moge u namens de Vereniging verzoeken om het onderhavige besluit van Gedeputeerde Staten te schorsen c.q. een zodanige voorlopige voorziening te treffen dat het voor de vereniging onevenredige nadeel wordt voorkomen. Het onevenredige nadeel is hiervoor al uiteengezet.

Tevens verzoek ik u hierbij om verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure. Daartoe heb ik bijgaand kostenformulier ingediend.

Genachtigde

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. Holland Party Cruise B.V. te Amsterdam,
2. E. Visser te Amsterdam,
3. Stichting de Ruyterkade e.o., G. Warnderink Vinke, S.T. Nauta, B.V. Exploitatiemaatschappij Rami, Schouten en Liddle Holding en Management Maatschappij, Dextel Communicatie en Personeels Management B.V., Stichting Werkgemeenschap Orthopedag Zorg, Maatschappij De Ruyterkade B.V., Rigo Research en Advies B.V. en C. Bos & Zoon B.V. te Amsterdam,
4. Jongeneel B.V. te Amsterdam,
5. Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam te Amsterdam,
6. Cargill B.V. en Igma B.V. te Amsterdam,
7. Scheepvaart Vereniging Noord thans Scheepvaart & Industrie Vereniging Noordzeekanaalgebied te Amsterdam,
8. Wijkopbouworgaan "De Gouden Reael" te Amsterdam,
9. Xantippe Holding B.V. te Aerdenhout en
10. De Vereniging tot Behoud van de Graansilo te Amsterdam
(appellanten)

en

gedeputeerde staten van Noord-Holland (verweerders).

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State;

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het beroep van de Scheepvaart Vereniging Noord thans Scheepvaart & Industrie Vereniging Noordzeekanaalgebied, voor zover dat betrekking heeft op het in het bestemmingsplan opgenomen milieuprestatieniveau, en het beroep van de Vereniging tot Behoud van de Graansilo, voor zover dat betrekking heeft op de mogelijkheid tot bouw van woningen op de gronden met de bestemming "Stedelijke functies (S2)", niet-ontvankelijk;
- II. verklaart de beroepen van Holland Party Cruise E.V., E. Visser, Stichting de Ruyterkade e.o. en anderen, Jongeneel B.V., Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam, Cargill B.V. en Igma B.V., de Scheepvaart Vereniging Noord thans Scheepvaart & Industrie Vereniging Noordzeekanaalgebied voor het overige, Wijkopbouworgaan "De Gouden Reael", Xantippe Holding B.V. en de Vereniging tot Behoud van de Graansilo voor het overige gegrond;
- III. vernietigt het besluit van verweerders van 28 februari 1995, nr. 94-712851, inzake het door de raad van de gemeente Amsterdam op 14 juli 1994 vastgestelde bestemmingsplan "IJ-oever";
- IV. onthoudt goedkeuring aan het onder III vermelde bestemmingsplan;
- V. veroordeelt verweerders in de door de hierna vermelde appellanten in verband met de behandeling van hun beroepen gemaakte kosten; door de Provincie Noord-Holland dienen deze kosten als volgt te worden vergoed;
 - aan Holland Party Cruise B.V. f 1420,--, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand,
 - aan Stichting de Ruyterkade e.o. en anderen f 1420,--, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand,
 - aan Jongeneel B.V. f 757,90, waarvan f 710,-- is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand,
 - aan Cargill B.V. en Igma B.V. f 33.858,85, waarvan f 1420,-- is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand en f 31.191,60 aan het opstellen van deskundigenrapporten;
 - aan de Scheepvaart Vereniging Noord f 53,15 en
 - aan Xantippe Holding B.V. f 1420,--, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

VI. gelast dat door de Provincie Noord-Holland aan:

- E. Visser,

het door haar gestorte recht (f 200,--) wordt vergoedt en aan:

- Holland Party Cruise B.V.,

- Stichting de Ruyterkade e.o. en anderen,

- Jongeneel B.V.,

- Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam

- Cargill B.V. en Igamma B.V.,

- de Scheepvaart Vereniging Noord thans Scheepvaart & Industrie
Vereniging Noordzeekanaalgebied,

- Wijkopbouworgaan "De Gouden Reael",

- Xantippe Holding B.V. en

- de Vereniging tot Behoud van de Graansilo,

afzonderlijk, het door hen gestorte recht (f 400,--) wordt
vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. J. de Vries, Voorzitter, drs. M.W.M. Vos-
van Gortel en mr. A. Kosto, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. C.G. van der Staaij, ambtenaar van Staat.

w.g. De Vries
Voorzitter

w.g. mr. A.P. de Rooy
ambtenaar van Staat
(bij afwezigheid van
mr. Van der Staaij)

No. E01.95.0148/136-270.